

Sygn. akt IV P 51/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Krośnie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Mariusz Szwast
Ławnicy:	Marek Krzysztyński Jan Ochalek
Protokolant:	Dorota Korzec

po rozpoznaniu w dniu 10 października 2017 r. w Krośnie

sprawy z powództwa **K. W.**

przeciwko **Zespół Szkół (...) w (...)**

o ustalenie istnienia stosunku pracy

I ustala, że powód K. W. był zatrudniony u pozwanego Zespół Szkół (...) w (...) w okresie od 8 października 1985r. do 31 sierpnia 1986 r. na stanowisku nauczyciel zawodu w wymiarze 18/22 etatu oraz na stanowisku elektryka w wymiarze 1/3 etatu

II zasądza od pozwanego Zespół Szkół (...) w (...) na rzecz powoda K. W. kwotę 360 zł (słownie: trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu

III nakazuje Skarbowi Państwa – Kasa Sądu Rejonowego w Krośnie ściągnąć od pozwanego Zespół Szkół (...) w (...) kwotę 125 zł (słownie: sto dwadzieścia pięć złotych) – tytułem opłaty od pozwu, której powód nie miał obowiązku uiścić.

Sygn. akt IV P 51/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 10 października 2017 roku

Powód K. W. w pozwie przeciwko pozwanemu Zespołowi Szkół (...) w (...) wniósł o ustalenie, że był zatrudniony u pozwanego w okresie od 8 października 1985 r. do 31 sierpnia 1986 r. na stanowisku nauczyciela zawodu w wymiarze 18/22 oraz na stanowisku elektryka w wymiarze 1/3 etatu. Do protokołu rozprawy w dniu 10 października 2017 r. powód wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że zatrudniony był u pozwanego w okresie od 8 października 1985 r. W aktach osobowych nie ma jednak umowy o pracę na stanowisku nauczyciela i elektryka. W aktach osobowych jest tylko jedna umowa o pracę z 8 października 1985 r., w której wpisano zatrudnienie na stanowisku elektryka. Powód w tamtym okresie zgłosił się do pracy u pozwanego po odbyciu służby wojskowej, a nie od początku roku szkolnego. Podstawowe obowiązki powód wykonywał w charakterze nauczyciela zawodu. Fakt pracy powoda na stanowisku nauczyciela zawodu potwierdza wydana o nim opinia. Pozwany wystawił powodowi świadectwo pracy, z którego wynika, że pracował tylko w charakterze elektryka. Powód zwracał się do pozwanego o wystawienie prawidłowego świadectwa pracy. Powód ma interes w ustaleniu zatrudnienia u pozwanego na stanowisku nauczyciela zawodu dla wyliczenia stażu pracy pedagogicznej, do nagród, świadczeń z funduszu socjalnego czy prawa do emerytury.

Do protokołu rozprawy w dniu 25 maja 2017 r. pozwany Zespół Szkół (...) w (...) wniósł o oddalenie powództwa zarzucając, że z umowy o pracę wynika, że powód był zatrudniony na stanowisku elektryka.

Do protokołu rozprawy w dniu 10 października pozwany wniósł o zasądzenie od powoda kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd ustalił i zważył, co następuje :

Na podstawie umowy o pracę z dnia 8 października 1985 r. pozwany Zespół Szkół (...) w (...) zatrudnił powoda na czas nieokreślony na stanowisku elektryka.

Na podstawie umowy o pracę z dnia 1 września 1986 r. pozwany zatrudnił powoda w wymiarze 1/3 etatu elektryka w szkole.

Na podstawie umowy o pracę z dnia 1 września 1986 r. pozwany zatrudnił powoda powierzając mu obowiązki nauczyciela w pełnym wymiarze godzin zajęć dydaktyczno-wychowawczych w tygodniu.

W opinii o powodzie wskazano, że K. W. rozpoczął pracę w Zespole Szkół (...) w (...) w październiku 1985 r. jako nauczyciel zawodu.

Dowód : akta osobowe powoda

Powód u pozwanego pracował w okresie od 8 października 1985 r. do 31 sierpnia 1986r. na stanowisku nauczyciel zawodu w wymiarze 18/22 etatu.

8 października zgłosił się do pracy po odbyciu służby wojskowej i już trwał rok szkolny. W szkole został zatrudniony na podstawie umowy o pracę na stanowisku elektryka konserwatora. W tym czasie wszystkie karty pracy nauczycieli były już zamknięte, tj. zarejestrowane przez kuratorium i nie było możliwości, by w nie ingerować. W tym okresie pracował jako nauczyciel praktycznej nauki zawodu przez 3 dni w tygodniu po 6 a niekiedy po 7 godzin dziennie. W pozostałe dni tygodnia pracował jako elektryk - konserwator.

Powód jako elektryk wykonywał prace w głównym budynku szkoły, w budynku warsztatów szkolnych oraz w budynku kotłowni. Pracował także na zmiany. Zdarzały się również prace w nocy oraz w wolne soboty i w niedziele.

Dyrektor w trakcie zatrudnienia powoda powiedział, że jeżeli nie będzie miał pracy jako elektryk konserwator, to będzie wychodził z młodzieżą do zakładów pracy w celu odbycia przez nią praktycznej nauki zawodu. W tym czasie powód nie miał ukończonego kursu pedagogicznego. Wobec tego został skierowany przez kuratorium na kurs pedagogiczny.

W latach 70-tych i 80-tych były trudności z nauczycielami zawodu, bowiem nie chcieli pracować w szkołach. Szkoły zatrudniały fachowców do nauczania zawodów, pracujących równocześnie na etatach w zakładach pracy.

Zajęcia z nauki zawodu odbywały się w godzinach od 7-ej do 13-tej oraz na drugą zmianę od 13-tej do 19-tej. Zajęcia praktyczne odbywały się bądź na warsztatach szkolnych, bądź na terenie zakładów pracy. Jako elektryk pracował w systemie zmianowym i w takim systemie pracował też jako nauczyciel zawodu.

Opieka nad młodzieżą polegała na tym, że powód doprowadzał bądź dowoził autobusem przyzakładowym młodzież na teren danego zakładu pracy. Tam prowadził szkolenie wstępne dla grupy około 8 – 9 osób, po czym rozprowadzał te osoby na stanowiska pracy i tam prowadził szkolenie stanowiskowe. Na koniec każdego dnia do indywidualnego dzienniczka zajęć praktycznych każdego ucznia uczeń wpisywał temat zajęć z danego dnia, a powód podpisywał się i wystawiał ocenę. Tak robili wszyscy nauczyciele, którzy opiekowali się uczniami na terenie zakładów pracy.

W przypadku miesięcznych praktyk powód nie był opiekunem, ale jeżeli opiekun takiej praktyki np. zachorował, to powód go zastępował. Niekiedy w przypadku takich praktyk powód jechał na kontrole czy jest ona odbywana, tj. sprawdzał obecność.

Powód nie miał do czynienia z dziennikiem lekcyjnym dlatego, że w tych dziennikach były harmonogramy dla nauczycieli, którzy byli zatrudnieni od 1 września, a powód był zatrudniony dopiero od 8 października. Nauczyciele opiekujący się młodzieżą a będący pracownikami zakładów pracy, w ogóle nie chcieli wpisywać nic do dzienników.

Powód nie podpisywał list płac za pracę na stanowisku nauczyciela, bo listy płac były robione tylko dla tych nauczycieli zawodu, którzy mieli umowę ze szkołą. Powód otrzymywał tylko jedno wynagrodzenie i traktował je jako wynagrodzenie pracownika Zespołu Szkół (...).

W dniu 7 listopada 1987 r. powód ukończył studium pedagogiczne. W świadectwie tym jest adnotacja, że wykonywał on pracę na stanowisku nauczyciela od 8 października 1985r.

W roku szkolnym 1986/87 powód wykonywał taką samą pracę, jak w poprzednim roku szkolnym z tą różnicą, że zawarto z nim dwie umowy o pracę, tj. jedną na stanowisku nauczyciela, drugą na stanowisku elektryka - konserwatora. Po powrocie powoda z młodzieżą do szkoły z zakładu po 6-ciu godzinach, w dalszym ciągu wykonywał obowiązki elektryka. Praktyki młodzieży były w każdym tygodniu za wyjątkiem dni wolnych od nauki.

Powód nie wystawiał harmonogramu praktyk, jedynie podpisywał się w dzienniczkach praktyk. W dziennikach lekcyjnych nie ma wpisanych opiekunów praktyk, a nawet na terenie jakiego zakładu pracy one się odbywały np. dziennik klasy III (...) k.102. Nauczyciele zawodu nie dokonywali wpisów w dziennikach klasowych.

Jednorazowo ze szkoły wychodziło na praktyki 4 – 5 nauczycieli, bowiem klasa była podzielona na grupy.

Dowód : zeznania świadków H. S. k.28-29, J. M. k.29, powoda k.31-32, świadectwo ukończenia studium pedagogicznego k.19, dzienniki lekcyjne przedłożone przez pozwanego do akt sprawy

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków oraz powodowi, bowiem są spójne, jednolite i wzajemnie się uzupełniają.

Sąd nie oparł się na zeznaniach słuchanego w charakterze pozwanego M. P., bowiem są sprzeczne z zebrany w sprawie materiałem dowodowym i to zarówno osobowym jak i rzeczowym. W szczególności istotne znaczenie w sprawie mają opinie o powodzie oraz świadectwo ukończenia studium pedagogicznego, które wskazują, że wykonywał on pracę na stanowisku nauczyciela od 8 października 1985r.

Ponadto zeznania pozwanego oparte są na informacjach, które uzyskał od innych osób przez telefon, a także stanowią jego domysły, w sytuacji gdy nie był świadkiem zdarzeń będących przedmiotem oceny sądu.

Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów, których wiarygodność nie budzi wątpliwości, a strony im nie zaprzeczyły.

Zgodnie z art. 189 k.p.c. powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny.

Powód wykazał interes prawny w takim ustaleniu, ponieważ ustalenie to może mieć znaczenie np. w przypadku świadczenia kompensacyjnego.

Powód w przedmiotowej sprawie żądał ustalenia, że u pozwanego zatrudniony był w okresie od 8 października 1985 r. do 31 sierpnia 1986r. na stanowisku nauczyciel zawodu w wymiarze 18/22 etatu oraz równocześnie na stanowisku elektryka w wymiarze 1/3 etatu.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy wykazał, że powód pracował u pozwanego od 8 października 1985 r. na stanowisku nauczyciela zawodu i elektryka.

W procesie ustalono bezspornie, że powód pracował u pozwanego w przedmiotowym okresie na stanowisku nauczyciela zawodu. Potwierdzili to słuchani w sprawie świadkowie. Wskazali oni, że powód zatrudniony był u pozwanego od października 1985 r. na stanowisku nauczyciela zawodu. Powód wykonując te obowiązki, doprowadzał młodzież do zakładów pracy, gdzie miały odbywać się praktyki i tam z nimi przeprowadzał zajęcia.

Istotne znaczenie ma opinia dyrektora placówki o powodzie, wskazująca w pierwszym zdaniu, że powód rozpoczął pracę w Zespole Szkół (...) w (...) w październiku 1985 r. jako nauczyciel zawodu. Z uwagi na to, że powód nie miał kwalifikacji pedagogicznych po rozpoczęciu pracy u pozwanego został skierowany do studium pedagogicznego. W dniu 7 listopada 1987 r. powód ukończył studium pedagogiczne. W świadectwie tym także znalazła się adnotacja, że wykonywał on pracę na stanowisku nauczyciela od 8 października 1985r.

Przedłożone przez pozwanego dzienniki klasowe potwierdzają jedynie zeznania świadków, że wypełniane one były niedokładnie. Nie ma w nich wpisów dotyczących opiekunów praktyk. W dziennikach wpisywali się tylko wychowawcy klasy. Sytuacja taka nie dotyczyła tylko powoda, ale ogółu nauczycieli zawodu.

Znamiennym jest także fakt, że w umowie o pracę z 8 października 1985 r. nie wpisano wymiaru zatrudnienia powoda na stanowisku elektryka, a odnosząc się do tego pole wykreślono.

W świetle powyższego sąd ustalił, że powód zatrudniony był u pozwanego w okresie od 8 października 1985 r. do 31 sierpnia 1986r. na stanowisku nauczyciel zawodu w wymiarze 18/22 etatu oraz równocześnie na stanowisku elektryka w wymiarze 1/3 etatu. Pozwany nie wykazał bowiem dowodu przeciwnego.

O kosztach sąd orzekł na mocy art. 98 k.p.c. oraz na mocy § 9 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych /Dz. U. z 2015 r., poz. 1804/ i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 360 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, stanowiącą podwójną stawkę minimalną z uwagi na nakład pracy pełnomocnika, jego udział w rozprawach.

Zgodnie z art. 96 ust. 1 pkt. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 r. / Dz. U. z 2016, poz. 623/ nie mają obowiązku uiszczenia kosztów sądowych pracownik wnoszący powództwo lub strona wnosząca odwołanie do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem art. 35 i 36. Natomiast z godnie z art. 113 ust. 1 w/w ustawy kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Zgodnie z tym Sąd nakazał Skarbowi Państwa – Kasa Sądu Rejonowego w Krośnie ściągnąć od pozwanego kwotę 125 zł tytułem opłaty od pozwu, której powód nie miał obowiązku uiścić.